اخبار

طرح اتحادیه اروپا برای بازرسی از نفتکش‌های روسیه

«سرویس اقدام خارجی اروپا» (EEAS) از کشورهای عضو اتحادیه اروپا درخواست کرد، از طرح بازرسی «ناوگان سایه» نفتکش‌های روسیه حمایت کنند.

به گزارش ایرنا، بر اساس یک سند سرویس اقدام خارجی اروپا که یکشنبه به رویت رویترز رسید، بروکسل درخواست کرده است تا با یک ابلاغیه دریایی که امکان بازرسی از نفتکش‌های روسیه را فراهم می‌کند، موافقت کنند.

در این سند آمده است: اعضای اتحادیه اروپا به طور فزاینده‌ای شتاب تازه‌ای برای اتخاذ اقدامات علیه ناوگان سایه روسیه داشته‌اند. اقدام فرانسه در مورد کشتی بوراکای، تصمیمات استونی در قبال کشتی کیوالا و اقدامات آلمان در مورد اونتین از آن جمله است. سرویس اقدام خارجی اروپا افزود که تخمین زده می‌شود ناوگان سایه روسیه ۶۰۰ تا یک هزار و ۴۰۰ نفتکش داشته باشد که اتحادیه اروپا بیش از ۴۰۰ کشتی را تحریم کرده است. انتظار می‌رود که اتحادیه اروپا هفته جاری نوزدهمین بسته تحریمی خود علیه روسیه را تصویب کند. در این صورت، شمار کشتی‌های تحریم‌شده به ۵۶۰ فروند خواهد رسید. وزیران خارجه اتحادیه اروپا قرار است امروز تشکیل جلسه داده و در مورد اتخاذ اقدامات جدید علیه روسیه گفت‌وگو کنند.

این در حالی است که کشورهای صنعتی گروه هفت اخیرا موافقت کردند با کشورهایی که به روسیه برای دور زدن تحریم‌ها کمک می‌کنند، مقابله کنند.

وزیر جنگ اسبق اسرائیل:

باید غزه را اشغال کنیم

وزیر جنگ اسبق رژیم صهیونیستی یکشنبه شب تصریح کرد: باید غزه را به طور کامل اشغال کنیم.

به گزارش ایرنا به نقل از شبکه الجزیره قطر، «آویگدور لیبرمن» وزیر جنگ اسبق و رهبر حزب اسرائیل بیتنا (اسرائیل خانه ماست) در این باره گفت: باید نوار غزه به صورت کامل اشغال شود و حکومت حماس نیز برچیده شود و هیچ جای تردیدی برای این کار وجود ندارد. این درخواست در تعارض با سخنان دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا صورت می گیرد که در مناسبت های مختلف مدعی شده است که جنگ در غزه تمام شده است.

به گزارش ایرنا، نشست «شرم‌الشیخ» روز دوشنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۴ به میزبانی مصر و با ریاست مشترک عبدالفتاح السیسی و دونالد ترامپ رئیسان جمهوری مصر و آمریکا برگزار شد و سران و نمایندگان بیش از ۲۰ کشور از جمله انگلیس، فرانسه، آلمان، نروژ، قطر، ترکیه، اردن و تشکیلات خودگردان فلسطین در این نشست حاضر شدند. ترامپ و رهبران قطر، مصر و ترکیه، کشورهایی که نقش میانجیگر کلیدی در توافق داشتند، مراسم رسمی امضای طرح صلح غزه را برگزار کردند. اما نکته قابل توجه این است که دو طرف اصلی این توافق، یعنی اسرائیل و حماس، در مراسم امضا حضور نداشتند.رئیس جمهوری آمریکا در این نشست توافقنامه موسوم به صلح غزه را به همراه سایر رهبران منطقه امضا و سپس مصر را به مقصد واشنگتن ترک کرد.

عربستان در حال مذاکره برای امضای پیمان دفاعی با آمریکا

عربستان سعودی در حال مذاکره با دولت ترامپ برای امضای پیمان دفاعی جدیدی است که مشابه توافق اخیر آمریکا با قطر خواهد بود. طبق آن توافق، هرگونه حمله به قطر تهدیدی علیه امنیت آمریکا تلقی می‌شود.

به گزارش خبرآنلاین، به گفته‌ی منابع مطلع، انتظار می‌رود ولیعهد محمد بن سلمان در سفر ماه آینده‌اش به واشنگتن این توافق را نهایی کند. این پیمان قرار است همکاری‌های نظامی و اطلاعاتی دو کشور را تقویت کند. یکی از مقام‌های ارشد دولت ترامپ گفت: «در حال گفت‌وگو برای امضای توافقی در جریان سفر ولیعهد هستیم، اما جزئیات هنوز نهایی نشده است.»

فایننشیال تایمز در گزارش می‌نویسد وزارت خارجه‌ی آمریکا از اظهار نظر درباره‌ی جزئیات خودداری کرد اما تأکید داشت همکاری دفاعی با عربستان «سنگ‌بنای راهبرد منطقه‌ای واشنگتن» است و آمریکا همچنان به امنیت منطقه متعهد خواهد بود. این مذاکرات تنها چند هفته پس از آن انجام می‌شود که ترامپ فرمانی صادر کرد مبنی بر این‌که آمریکا در صورت هرگونه حمله به قطر «تمام اقدامات لازم از جمله دیپلماتیک، اقتصادی و در صورت لزوم نظامی» را انجام خواهد داد. فرمان پس از آن حملات موشکی اسرائیل به دوحه صادر شد که رهبران سیاسی حماس را هدف گرفته بود.عربستان مدت‌هاست به‌دنبال پیمان دفاعی با واشنگتن است. این کشور در دوران بایدن مذاکراتی را با هدف عادی‌سازی روابط با اسرائیل و هم‌زمان امضای توافق دفاعی آغاز کرده بود، اما حمله‌ی حماس در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و با راه افتادن جنگ غزه روند را متوقف کرد. محمد بن سلمان که اسرائیل را به «نسل‌کشی در غزه» متهم کرده، گفته عربستان تنها در صورت تشکیل کشور فلسطین روابطش را با اسرائیل عادی خواهد کرد؛ موضعی که بنیامین نتانیاهو با آن مخالفت کرده است.

به گفته‌ی تحلیلگر سیاسی فراس مقصد از گروه اوراسیا، مذاکرات با دولت ترامپ برای امضای توافقی مستقل ادامه دارد. او گفت: «آن‌ها روی چیزی کار می‌کنند که بسیار گسترده‌تر و قوی‌تر از توافق فعلی است.» مقصد افزود با توجه به طرح‌های بلندپروازانه‌ی ولیعهد برای توسعه‌ی یک تریلیون دلاری کشور، تقویت همکاری امنیتی با آمریکا برای او «کاملاً حیاتی» است.

«اتحادملت» تظاهرات میلیون‌ها آمریکایی را تفسیر می‌کند

اعتراض به خودکامگی

در مراسم اعتراضی روز شنبه، که با اجرای موسیقی زنده و فضای شاد همراه بود، بیش از ۲۰۰ سازمان و گروه رسمی شرکت داشتند. هدف آن‌ها مقابله با ترسی بود که دولت ترامپ تلاش داشت در دل مردم جا بیندازد

اتحادملت - گروه بین‌الملل - عاطفه عبدالهی‌نژاد؛ سناتور برنی سندرز، که در انتخابات به‌عنوان یک نامزد مستقل با دموکرات‌ها همراه می‌شود، اخیراً مایک جانسون، رئیس جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان آمریکا، را که اعتراضات اخیر را ضد آمریکایی خطاب کرده بود، مورد انتقاد شدید قرار داد. سندرز تاکید کرد که برخلاف ادعای جانسون، این تجمعات به دلیل عشق مردم به کشورشان شکل گرفته است. او گفت که میلیون‌ها آمریکایی نه از روی نفرت، بلکه به دلیل نگرانی برای آینده آمریکا به خیابان‌ها آمده‌اند.

روز شنبه، ۱۸ اکتبر، به‌نوعی روز دشواری برای رئیس‌جمهور وقت آمریکا، دونالد ترامپ، محسوب می‌شد. میلیون‌ها نفر در سراسر ۵۰ ایالت ایالات متحده علیه سیاست‌های وی تجمع کردند و سخنرانان برجسته از هر جناح سیاسی او را با شدیدترین انتقادها روبه‌رو ساختند. معترضان نگرانی خود را درباره سرعت حرکت دولت ترامپ به سمت استبداد آشکار کردند و با شعارهایی همچون «نه به پادشاهان» تصاویری تاریخی در خیابان‌ها رقم زدند.

این اعتراضات گسترده ناشی از ترس آمریکایی‌ها از رشد اقتدارگرایی در دوران ریاست جمهوری ترامپ بود. در بیش از ۲۷۰۰ شهر کوچک و بزرگ، مردم به خیابان‌ها آمدند تا دور جدیدی از مبارزه مدنی که نخستین بار در ژوئن آغاز شده بود را ادامه دهند. چپ‌ها و دموکرات‌ها سازمان‌دهنده اصلی این تجمعات بودند، درحالی‌که جمهوری‌خواهان و طرفداران ترامپ به‌طور مداوم آن‌ها را مورد انتقاد و اتهام قرار دادند.

در مراسم اعتراضی روز شنبه، که با اجرای موسیقی زنده و فضای شاد همراه بود، بیش از ۲۰۰ سازمان و گروه رسمی شرکت داشتند. هدف آن‌ها مقابله با ترسی بود که دولت ترامپ تلاش داشت در دل مردم جا بیندازد. این اعتراضات دلایل روشنی داشت؛ از سوءاستفاده ترامپ از مالیات‌دهندگان برای تقویت قدرت شخصی خود، اعزام نیروهای فدرال برای کنترل شهرها، بیان ضمنی ترامپ درباره احتمال شرکت در دوره سوم ریاست جمهوری، تا نادیده گرفتن احکام دادگاه‌ها و سیاست‌های مهاجرتی سختگیرانه و غیرقانونی.

در مقابل، جمهوری‌خواهان تمام‌قد علیه این اعتراضات صف‌آرایی کردند. به اعتقاد آن‌ها، تعداد میلیونی معترضان نماینده یک تلاش ضدآمریکایی بوده است. قبل از آغاز تجمعات گسترده، مایک جانسون بدون ارائه مدارک معتبر ادعا کرد که این اعتراضات عامل تعطیلی دولت بوده و برخی شرکت‌کنندگان به حماس یا جنبش آنتیفا تعلق دارند.

اعتراضات حتی پیش از شروع به موجی از واکنش‌های دولتی دامن زد. فرماندار تگزاس، گرگ اِبِت، در اقدامی بحث‌برانگیز دستور اعزام گارد ملی به آستین را صادر کرد؛ حرکتی که توسط دفتر وی مرتبط با فعالیت‌های آنتیفا توصیف شد. این تصمیم بلافاصله با مخالفت شدید دموکرات‌های تگزاس روبه‌رو شد. جین وو، رهبر اقلیت حزب دموکرات در مجلس نمایندگان تگزاس، بیان کرد که چنین اقداماتی معمولاً توسط حکومت‌های پادشاهی و دیکتاتوری صورت می‌گیرد و گرگ اِبِت با این کار نشان داد که وارد همان مسیر قدرت‌طلبانه شده است.

این تنش سیاسی نشان‌دهنده شکاف عمیق میان جناح‌های مختلف ایالات متحده است؛ شکافی که تظاهرات عمومی و اعتراض‌های خیابانی آن را بیش‌تر نمایان کرده است. آمریکایی‌ها از آینده‌ای می‌ترسند که ممکن است اقتدارگرایی بر آزادی‌های فردی و اجتماعی سایه بیفکند و معترضان تلاش دارند با صدای بلند خود مانعی بر سر این مسیر تاریک ایجاد کنند.

دونالد ترامپ نیز رویکرد مشابهی در پیش گرفته است. او اخیراً در مصاحبه‌ای با شبکه فاکس نیوز اظهار داشت که برخی معتقدند دموکرات‌ها قصد دارند پایان تعطیلی دولت را به تأخیر بیندازند، زیرا این اعتراضات در راه هستند. ترامپ همچنین افزود که برخی او را پادشاه می‌نامند، اما تأکید کرد که چنین نیست.

اعتراضات علیه سلطه‌طلبی یا نارضایتی از سیاست‌های دولت؟ اعتراضاتی که میلیون‌ها آمریکایی را به خیابان‌ها کشاند و ترامپ را با چالش مواجه کرد.

علیرغم تصویری که جمهوری‌خواهان تلاش کردند از اعتراضات «نه به پادشاهان» ارائه دهند، فضای خیابان‌های آمریکا بیشتر شبیه یک جشن مردمی بود. در ایالت‌های مختلف، معترضان با لباس‌های رنگارنگ و موسیقی به این تجمعات پیوسته بودند و هیچ نشانه‌ای از خشونت مشاهده نمی‌شد. روزنامه گاردین این فضای متفاوت را چنین توصیف کرده است: به جای خشونت و تنش، گروه‌های موسیقی خیابانی حضور داشتند؛ بنرهای بزرگی با عبارت «ما مردم»، اشاره‌ای به اساسی‌ترین اصول قانون اساسی آمریکا، برافراشته شده بود و بسیاری از شرکت‌کنندگان لباس‌هایی به شکل قورباغه‌های بادی به تن داشتند، نمادی شناخته‌شده برای مقاومت.

برخلاف ادعاهای رسانه‌های راست‌گرا، موج اولیه اعتراضات که در تاریخ ۱۴ ژوئن برگزار شد و همزمان با رژه نظامی ترامپ، سالگرد ۲۵۰ سالگی ارتش آمریکا و تولد ۷۹ سالگی او بود، کاملاً مسالمت‌آمیز باقی ماند. برگزارکنندگان از عمد تصمیم گرفتند اعتراضات را دور از واشنگتن برگزار کنند تا با رژه نظامی تقابل مستقیمی ایجاد نشود.

پولتیکو در همین زمینه به فشارهایی اشاره کرده که جمهوری‌خواهان بر اعتراض‌کنندگان وارد کرده‌اند. در حالی که تلاش آن‌ها برای بدنام کردن این تجمعات ادامه دارد، کاخ سفید نیز همزمان سیاست‌های سختگیرانه‌ای علیه سازمان‌های غیرانتفاعی چپ‌گرا که نقدهایی جدی بر سیاست‌های دولت دارند، اعمال می‌کند.

صورت‌های برجسته در اعتراضات

در میان سخنرانان تجمع واشنگتن، نام‌هایی چون برنی سندرز، سناتور مستقل ایالت ورمونت، و کارن آتیاه، ستون‌نویس سابق واشنگتن پست که اخیراً پس از انتقادات پیرامون پست‌های خود در شبکه‌های اجتماعی از کار برکنار شده بود، دیده می‌شدند. همچنین مهدی حسن، روزنامه‌نگار پرآوازه، یکی از دیگر سخنرانان این رویداد بود.

برنی سندرز خطاب به معترضان هشدار داد که وجود رئیس جمهوری که به دنبال تمرکز قدرت در دست خود و متحدان میلیاردرش باشد، جامعه را با شرایطی خطرناک روبرو کرده است. او عملکردهای مختلف ترامپ را بررسی و انتقاد کرد؛ از جمله اعزام نیروهای نظامی به شهرها، سرکوب مهاجران غیرقانونی، تهدید رسانه‌ها و اقدامات تلافی‌جویانه علیه مخالفان سیاسی. سندرز تاکید کرد که این موضوع فقط به طمع، فساد یا بی‌احترامی یک فرد به قانون اساسی محدود نمی‌شود، بلکه مشکل شمار اندکی از ثروتمندترین افراد جهان است. او افزود که این افراد با طمع بی‌پایان خود، اقتصاد و نظام سیاسی کشور را به یغما برده‌اند تا به قیمت زندگی خانواده‌های کارگر آمریکایی ثروت بیشتری کسب کنند. او به نقش افرادی مانند ایلان ماسک، جف بزوس و مارک زاکربرگ اشاره کرد و گفت که هنگام مراسم تحلیف ترامپ، این میلیاردرها پشت سر او جای داشتند.

سندرز که به عنوان نامزد مستقل با دموکرات‌ها در انتخابات مشارکت می‌کند، همچنین به انتقادات مایک جانسون، رئیس جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان، درباره اعتراضات واکنش نشان داد. جانسون تظاهرات اخیر را ضدآمریکایی خوانده بود و سندرز پاسخ داد: این مردم به خیابان‌ها نیامده‌اند زیرا از آمریکا متنفرند، بلکه حضورشان به دلیل عشق آنان به کشور است.

یکی دیگر از چهره‌های مورد توجه در این تجمع، مهدی حسن بود. او ترامپ را با انتقادهای صریح مردمی خودکامه و نابالغ توصیف کرد که کوچک‌ترین ارزشی برای اصول دموکراسی قائل نیست. حسن طی سخنان خود گفت: انگلستان هنوز شاه دارد—شاه چارلز سوم—اما حتی او هم کمتر از ترامپ که در دفترش غرق در طلا نشسته است، تجمل‌گرایی می‌کند. او افزود که شاه چارلز نسبت به ترامپ احترام بیشتری برای سنت‌ها و اصول دموکراتیک قائل است و اینکه رفتار ترامپ کاملاً مخالف ارزش‌های حیاتی دموکراسی است.

دیدگاه چپ‌گرایان

گروه‌های چپ در میان معترضان بر نیاز به تدوین برنامه‌ای سیاسی با مطالبات مشخص اصرار دارند. در بیانیه‌ای از سوی حزب برابری‌طلب سوسیالیست با عنوان «هیچ پادشاهی، هیچ پیشوای نازی! بسیج طبقه کارگر علیه دیکتاتوری ترامپ!» شعار ضد پادشاهی به عنوان نماد نفرت عمومی از استبداد معرفی شد. این بیانیه هشدار داد که تنها خشم و عصبانیت کافی نیست و برای توقف دیکتاتوری باید اقداماتی فعالانه انجام شود.

جنبش مترقی پابلیک سیتیزن نیز هدف اعتراضات را مقابله با غیرقانونی‌ترین دولت تاریخ آمریکا اعلام کرده است. آنها بیان کردند که میلیون‌ها آمریکایی در اعتراضات مسالمت‌آمیز گرد هم خواهند آمد تا پایبندی خود به ارزش‌های دموکراسی را نشان دهند و اعلام کنند که هرگز تسلیم یک «پادشاه» نخواهند شد.

ناتو–اتحادیه‌اروپا

همکاری مشترک یا مشارکت در مشکل‌سازی

سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) و پارلمان اروپا در تازه‌ترین اقدام مشترک نشان دادند که در فضای هراسی که خود با لفاظی‌هایشان به آن دامن می‌زنند و با کنار گذاشتن تحلیل منطقی، به بخشی از مشکلی که مدعی هستند قاره سبز را تهدید می‌کند، تبدیل شده‌اند.

به گزارش ایرنا از پایگاه تحلیلی فرانسوی زبان «دیپلمات مدیا»، نمایندگان پارلمان اروپا دیروز (شنبه) با ۴۶۹ رأی موافق در برابر ۹۷ رأی مخالف و ۳۸ رأی ممتنع، قطعنامه‌ای را تصویب کردند که «اقدامات بی‌ملاحظه و شدت‌یافته» روسیه را که متهم به نقض حریم هوایی چندین کشور عضو اتحادیه اروپا و ناتو از جمله لهستان، استونی، لتونی، لیتوانی و رومانی است، به شدت محکوم می‌کند.

بر پایه این گزارش، در پشت کلمات این بیانیه، شواهد ملموس اندکی وجود دارد. بیشتر آنچه «نقض» حریم هوایی خوانده شده، حوادث فنی جزئی و حتی اثبات نشده است. مساله سقوط پهپادها در رومانی یا پیدا شدن آنها روی پشت بام‌ها در لهستان، نشان‌دهنده یک استفاده ابزاری سیاسی از حوادث است. به گفته چندین ناظر، این موارد می‌تواند متعلق به عملیات‌هایی با پرچم دروغین باشد که از اوکراین با حمایت ورشو برای بسیج اروپایی‌ها علیه مسکو ترتیب داده شده است.

پهپادهای رادارگریز و ایجاد هراس

پارلمان اروپا همچنین روسیه را به «تهاجم پهپادی» علیه زیرساخت‌های حیاتی در دانمارک، سوئد و نروژ متهم می‌کند. با این حال، هیچ یک از این پهپادها به طور قطعی شناسایی نشده‌اند، چه رسد به اینکه به مسکو نسبت داده شوند. چندین کارشناس نظامی تأکید کرده‌اند که اینها احتمالاً پهپادهای کوتاه‌بردی بوده‌اند که در نزدیکی مکان‌های مورد نظر پرتاب شده‌اند و به همین دلیل مساله برخاستن آنها از روسیه منتفی می‌شود.

این بزرگنمایی رسانه‌ای، مطالبات سیاسی را دامن می‌زند: ایجاد «دیوار پهپادی» در جبهه شرقی اروپا، سرمایه‌گذاری‌های عظیم در سامانه‌های ضد پهپاد و لفاظی‌ها برای بسیج شدن در مواجهه با «تهدیدهای روسیه». با این حال از مدت‌ها پیش راه‌حل‌های فنی اقتصادی مانند استفاده از هواپیماهای سبک یا سامانه‌های شلیک دقیق، که پیشتر توسط اوکراینی‌ها و روس‌ها استفاده می‌شد، وجود داشته اند که امروز با تاکدی بر «فوریت امنیتی» نادیده گرفته می‌شوند.

تشدید تنش هوایی: منطقی پرخطر

قطعنامه اروپایی اقدامات «هماهنگ و متناسب»، از جمله «سرنگونی تهدیدات هوایی» را خواستار شده است. این لحن خصمانه، وقایع تاریخی با پیامدهای گسترده را با ذهن متبادر می‌کند. حمله به یک سوخوی سو-۲۴ روسی که توسط یک جنگنده جنرال داینامیکس اف-۱۶ فایتینگ فالکن متعلق به ترکیه در سال ۲۰۱۵ صورت گرفت، تقریباً باعث تشدید مستقیم تنش بین روسیه و ناتو شد. همین خطر در جریان سرنگونی لاکهید یو-۲ آمریکایی در سال ۱۹۶۰ نیز وجود داشت.

نیروهای هوایی اروپا ظرفیت تحمل یک رویارویی طولانی مدت را ندارند و طبق گزارش موسسه روابط بین‌الملل فرانسه (IFRI)، ذخایر موشکی نیروهای هوا و فضایی فرانسه فقط برای سه روز عملیات فشرده کافی است. این واقعیت، هرگونه سیاست تشدید تنش هوایی را بسیار خطرناک می‌کند.

نورد استریم و «تروریسم دولتی» با ابعاد متغیر

نمایندگان پارلمان اروپا عملیات ترکیبی روسیه را «تروریسم دولتی» توصیف کرده‌اند. با این حال، تنها اقدام خرابکارانه بزرگ در خاک اروپا، تخریب خطوط لوله گاز نورد استریم در سال ۲۰۲۲ است - عملیاتی که اکنون به طور گسترده به بازیگران اوکراینی با همدستی لهستان و نه مسکو، نسبت داده می‌شود.

تحقیقات دانمارکی و سوئدی به راحتی مختومه اعلام شده است، در حالی که ورشو از استرداد یک مظنون به آلمان خودداری می‌کند. این سکوت، ریاکاری لفاظی‌های گزینشی ضد روسی را نشان می‌دهد که به راحتی مسئولیت‌های متحدان را نادیده می‌گیرد.

وسوسه تحریم‌های نامحدود

در عین حال، پارلمان اروپا تحریم‌های شدیدتر نه فقط علیه روسیه، بلکه علیه همه کشورهایی که همدست مسکو تلقی می‌کند را شامل بلاروس، ایران، کره شمالی و «نهادهای چینی» خواستار می‌شود.

این راهبرد مبتنی بر گسترش مداوم دامنه دشمنان، مسائلی را هم برای خود اروپا ایجاد می‌کند؛ به این ترتیب اروپا بیش از مسکو منزوی می‌شود و زنجیره‌های اقتصادی را که پیشتر هم زیر فشار قرار داشتند بیش از پیش تضعیف می‌کند.

اگر همین استدلال در مورد کشورهایی که با اتحادیه اروپا تجارت می‌کنند اعمال شود، اروپا خودش را در معرض تحریم‌های گسترده قرار خواهد داد.

ناتو: لفاظی هشداردهنده و بن‌بست راهبردی

مارک روته دبیرکل جدید ناتو، پیشتر در رم اعلام کرد که «ولادیمیر پوتین تهدید اصلی بلندمدت» برای اروپا است و بر موشک‌های مافوق صوت روسیه که قادرند اروپای غربی را هدف قرار، تأکید کرد. این اظهارات در حالی به فضای ترس دامن می‌زند که هیچ مدرک مشخصی از برنامه روسیه برای حمله به اتحادیه اروپا در دست نیست. نیروهای روسی درگیر جنگی فرسایشی در اوکراین هستند و با بیش از ۷۰۰ هزار سرباز درگیر جنگ، هیچ علاقه راهبردی به گشودن جبهه دوم علیه ناتو ندارند.

اما در عوض این هشدارهای مداوم، افزایش بودجه‌های نظامی، خریدهای تسلیحاتی ایالات متحده و نظامی‌سازی گفتمان سیاسی را در اروپا توجیه می‌کند.

وقتی اروپا به بخشی از مشکل تبدیل می‌شود

اتحادیه اروپا و ناتو به طور فزاینده‌ای نه به عنوان تثبیت‌کننده شرایط، بلکه به عنوان تقویت‌کننده تنش‌ها ظاهر می‌شوند. آنها به جای جست‌وجوی راه‌حل‌های دیپلماتیک یا تقویت منطقی قابلیت‌های دفاعی، به تشدید بحث‌های عمومی و گرفتار کردن اروپا در منطق تقابل دوگانه با مسکو کمک می‌کنند؛ منطقی که نه شواهد محکمی برای آن وجود دارد و نه بر ظرفیت نظامی واقعی مبتنی است.

عقل سلیم نظامی و دیپلماتیک باید به کاهش خطرات تشدید تنش و تمرکز منابع بر قابلیت‌های دفاعی معتبر منجر شود. این در حالیست که اروپا درگیر مسابقه‌ای از تحریم‌ها، لفاظی‌های هشداردهنده و موضع‌گیری‌های قدرتی است که خود برای حفظ آنها آمادگی ندارد.

در این پیکربندی، ناتو و اتحادیه اروپا دیگر فقط ابزارهای امنیت جمعی نیستند: آنها خود به بخشی از مشکل امنیتی اروپا تبدیل شده اند.